

Nomadic Dialogues

Finding fragments

Part II

Arendal, Modalen,
Reykjarvik, Nuuk,
Kangerlussuaq, Telavåg,
Vaksdal, 2018–2019

Searching for
sheeps, Modalen,
September, 2018.

Content:

- Part I: Visual essay, places I did spend
time at, not always voluntary p. 11
- Part II: I am independent p. 43
- Part III: The taxi-driver p. 51
- Part IV: Coming home to Nuuk p. 65
- Part IV: Fragments, Kangerlussuaq p. 91
- Part VI: Objects, Telavåg p. 113
- Part VII: Nothing was up, 48 hours
in Vaksdal p. 131

tockà

and down the stairs,
the door, down and up
on all sort up the stairs.

lightning bolt / let go,
"she said"

he said → I'm in the dark
what am I supposed to
know.

Out at the back they
sat together, in a

moment, "lying, dying
lips" came the voice of
the dogs, "you are not
just anywhere", Zdes -

they say "here, here
here right now" "your
teeth chattered work on
words" → then →

"what do you want most?"
dogs came together →
these words are true
the object is no longer
a subject and the subject
is no longer ~~the~~ your
object.

In the dark on all
fronts, ~~yet~~ ~~alone~~
blue light
the snow falls

Part I:

Visual essay,
places I did spend
time at, not always
voluntary.

posten **DNB**

Post- og banktjenester

Hei, her kan du:

- Sette inn penger
- Ta ut penger
- Betale regninger
- Giro utbetaling
- Sjekke saldo

Husk at du kan ringe oss på 915 0000 hele døgnet, alle dager.

DNB

Vesste du et ...
... du kan spore
pakken med mobil-
nummeret ditt.

Vesste du et ...
... du kan få
pakken levert
hjem på kvelden?

Blunder gjennom de fleste bær og slår seg selv

posten

Part II:

I am
independent.

Alle steder

September, 2018

Med jevne mellomrom tenker jeg på teksten jeg skal skrive. 300-500 ord. Mens teksten har ligget lagret på Macen, har mye endret seg. Jeg går i tre begravelser. Jeg venter på at et familiemedlem skal få en diagnose. Jobben min tar slutt. Jeg forbereder meg på avskjed, innstiller meg på tap. Sted, i form av et geografisk punkt på jorden, betyr mer enn før. Når alt er ustabilt, på vent, uavklart, ustødig, skjørt, blir hver stein; alle de faste formene, det som skaper trygghet, som gir ro, som gjør at jeg står støtt. Jeg regner med at det skaper irritasjon at teksten har stoppet opp, men jeg må la teksten lagre seg på datamaskinen, la den modne seg, og med jevne mellomrom formulere setninger, før jeg blir klar. Det går stadig mer opp for meg at uten stedene jeg går til, eller kan gå til, ville det vært vanskelig å holde fast akkurat nå. Jeg vandrer hele tiden tilbake til de samme stedene, til de få stedene, jeg erfarer at jeg trenger ikke mange steder, men jeg trener å opp-

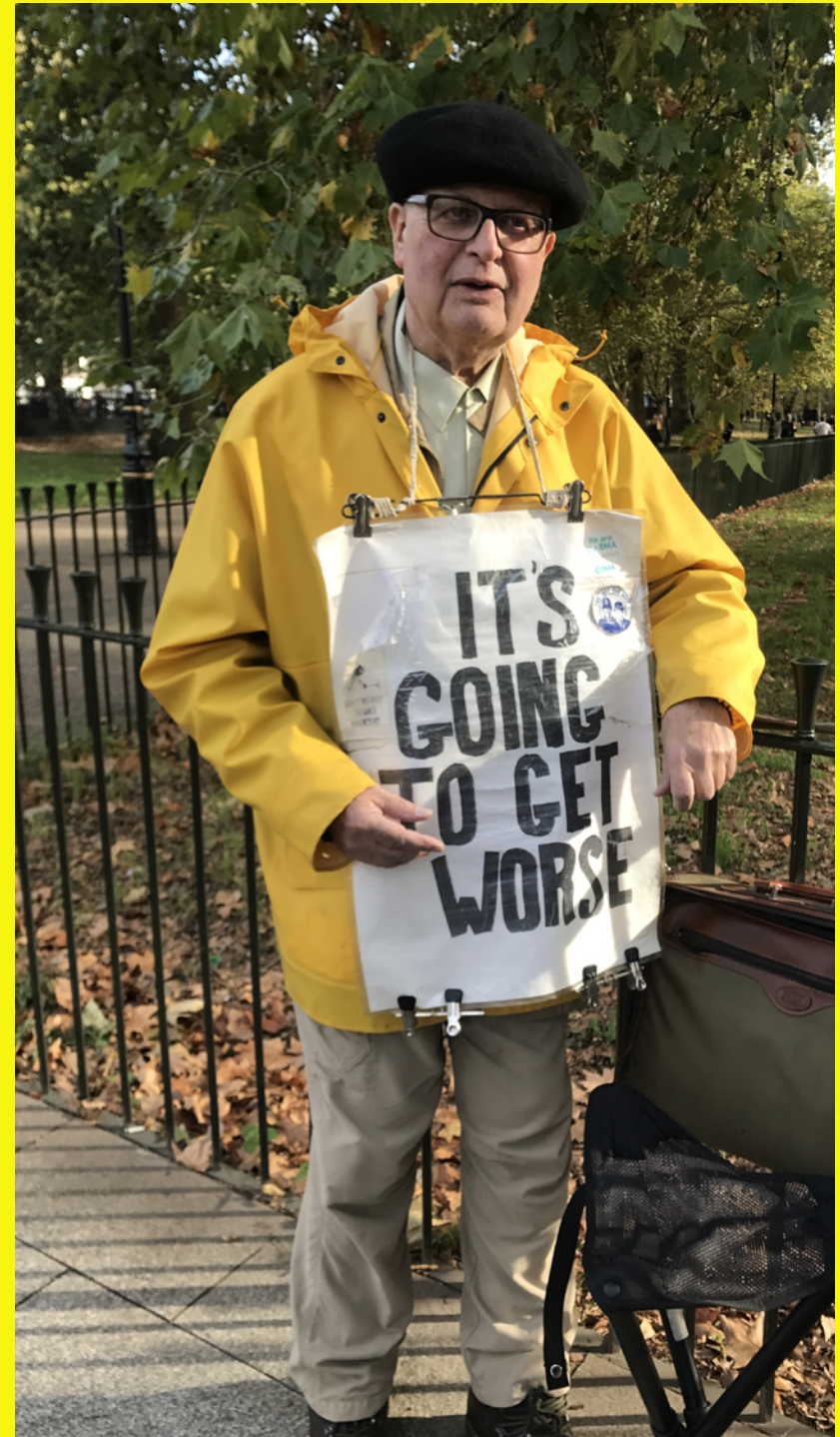
leve det samme stedene, igjen og igjen, og jeg må vite at det er der, at de er uendret, når alt annet endrer seg. Jeg leser andres betraktninger om sted, og jeg ønsker intens at flere skal få tilgang til tekstene, kunnskapen, bli bevisst sju moduser av innenforskap og utenforskap, og at det er ved å skalere ned blikket at stygge steder kan bli vakre. Jeg finner det vanskelig å sette ord på verdien av CCFT, å verbalisere betydningen, å konkretisere hva vi egentlig gjør, og særlig strever jeg med å forklare hvorfor fellesskapet tilfører meg så mye; bidrar til at jeg blir skjerpet. Jeg kan ikke tenke på Bergen, uten å tenke på Skotland, og jeg kan ikke tenke på Skotland, uten å tenke på Kypros, og da ser jeg edderkoppene, beholderne med formalin (eller var det noe annet?), de forkrøplede insektene, entusiasmen til eieren, teksten på vinduene, den stille performansen og mannen med de nyplukkede appelsinene.

I am independent.

**I didn't know I had access to
all these resources.**

October, 2018

I had to go to Greenland to find it out.

Part III:

The Taxi-driver

We saw
what we
did see,
but he
showed
us more.

Book your room at:

<https://www.uniqhotels.com/hotel-viking-iceland>

(January 16, 2019)

«Who were the coolest iron-age tribe? The Vikings of course. Their horned helmets, love of pillage and super-fast longboats made them a fiercesome force to be reckoned with in early Europe. Every summer, in a typically unpronounceable Icelandic town, Viking culture comes alive in the Viking Festival in Hafnarfjörður. There are songs and revelry, academic lectures and real sword fighting. It's easy to feel as if you have been transported back in time 1500 years. Especially when you stay in the Viking Hotel which has a feasting hall carved from timber where food, fit for king Hygelac himself, is served by Viking staff. In a jolly version of what must have been a troubling experience, you can arrange to be "kidnapped" by a ragtag bunch of Vikings and dragged to the hotel's annex-cave where all kinds of fun games and lovely food await you».

**«You can also go
whale watching,
relax in the geothermal pool
and connect to the
free wifi».**

NUUK- POSTEN

Første årgang

18. oktober 2018

Kr 0,-

Tupilacen reagerer

Krenket av hærverk – føler seg lite velkommen

Part IV:

Coming home to Nuuk.

Tre nordmenn og en brite ankom i dag Nuuk for å etablere forbindelser med tanke på et framtidig mulig kunst- og designprosjekt på stedet.

Tre av dem er tillnyttet Fakultet for kunst, musikk og design ved Universitetet i Bergen i Norge, mens den fjerde er uavhengig. Turen er finansiert av såkaltet Spire-midler. Briten ble observert på Nuuk Art Museum der han kjøpte boken *Antartic Hysteria*, som omfatter kunstnerskapen til Pia Arke (1958–2007), dansk-grønlandsk maler, fotograf og forfatter.

Vandret rundt på måfå

En kvinne har i perioden mellom søndag og onsdag blitt observert vandrende rundt på Nuuk. Hun har vist interesse for både industriområder og private boligområder, og ved flere tilfeller er det gjort observasjoner av henne i det hun har fotografert anleggsarbeid og tekniske installasjoner. Politiet oppfordrer lokalbefolkningen om å være årvåkne og melde fra dersom man mistenker at vedkommende er ute i urent ærend. Grønlands politi på Nuuk kan kontaktes på telefon 321448.

Nuuk Art Museum

Nuuk Art Museum opened in 2005 and is located at Kissarneqqortuunn-guaq 5. On their webpage you can read that the museum is approximately 600 square meters and includes a large new extension with changing exhibitions. The permanent collection is primarily of works collected by Svend and Helene Junge Pedersen, which gave the museum as a gift to the people in Nuuk.

Tupilak – tungen som sprog

Nuuk Kunstmuseum huser mange tupilakker af ben og tand og enkelte af træ og sten. Disse tupilakker har nogle figurative kendetegn – figurer og former der gentages – og én af disse er brugen af tungen. Noget kastes op, spises, sluges, slikkes, flirtes med, snor sig eller slet og ret rækker tunge. Tupilakken var engang sat sammen af diverse døde dyr, ligrester og andet, som en åndemaner nærrede og sendte efter sin

fjende; og som europæerne og de skibe der entrede de grønlandske kyster var nysgerrige på at se og høre om. I sammenklangen mellem interessen udefra og alle de forskellige tupilakskæreres fantasi og fortælling, har tupilakken fået figurative kendetegn.
Nuuk nasjonalmuseum

Antartic Hysteria

Usikre på hvem som skrek: I 07.30-tiden onsdag 17. oktober ble det hørt flere skrik fra en leilighet nær havet i utkanten av Nuuk sentrum. En forbi-passerende turist mener det trolig var en lokalt bosatt kvinne som skrek. Det vites ikke hvem, eller hvorfor, og det er ikke registrert noe unormalt utover de beskrevne skrikene.

Ullbloggeren oppstod på Nuuk

Linda Herfindal Lien, bedre kjent som «ullbloggeren», sier ideen oppstod da hun besøkte Nuuk, og la merke til hvor opphengt den kreative klassen var i ull.

– Det var en fascinerende fascinasjon for ull i alle varianter, fra alle leverandører og til alle anledninger. Den kreative klassen diskuterte, sammenlignet, kjente på og kjøpte ull både sent og tidlig. Jeg bestemte meg for å bli profesjonell ullblogger, og der, på Nuuk, opplevdes det både riktig og fornuftig.

Buss nr. 1

Buss nummer 1 er blitt en hit og et must for alle som besøker Nuuk. Buss nummer 1 er en rimelig og praktisk måte å se litt mer av landskapet og arkitekturen rundt Nuuk på, og gir i tillegg de besøkende nærkontakt med dagliglivet og en autentisk opplevelse av stedet.

Levekår på Nuuk

Mange på Nuuk røyker. En nylig gjennomført kjøkkenbordstudie, som er basert på observasjoner av røykende utenfor hoteller og kjøpesenter, konkluderer med at mange røyker. Det er flest menn som røyker, noen av dem unge, men også kvinner i tøfler ble observert.

Nuuk viste seg fra sin vakreste side for de besøkende.

Det er uproblematisk å ta taxi på Nuuk!

Ser på infrastrukturen

Under, på og over jordoverflaten

I forbindelse med et pågående kunstnerisk utviklingsarbeid utforsker den uavhengige visuelle kommunikatøren Linda Herfindal Lien Nuuks infrastruktur – visuelt.

Resultatene skal inngå i en samlet oversikt over steders mange lag. Fra før har Lien samlet søppel, vegetasjon, insekter og lyd fra Agios Sozomenos på Kypros.

Den visuelle kommunikatøren har så langt kartlagt følgende nuukiske instratrakturlag, som hun i tiden fremover planlegger å visualisere på estetisk vis.

– Visualisering av informasjon gjør det enklere å forstå verden, og estetikken gjør det mer behagelig å forstå, sier Lien, som viser til at det i den velkjente Maslows behovspyramide de siste årene er tilført flere nivåer, deriblant et estetisk behov.

Kartlagt så langt:

- Underjordiske kabler, rør og ledninger
- Veier og stier
- Flystriper
- Overjordiske kabler og rør
- Master og linjer
- Sateletter
- Usynlige luftsendte signaler
- Undersjøiske signaler?

Lien understreker at hun er åpen for flere lag og innvendinger mot inndelingen, og oppfordrer lokalbefolkningen til å engasjere seg i kartleggingen av infrastruktur. Hun vedgår også at hun har et litt vagt forhold til begrepet infrastruktur, og er enig i at hun gjerne burde ha brukt lengre tid på definisjon, før hun gikk igang med kartleggingen. I tillegg savner hun en skriver, som kunne bidratt til at hun kunne skrevet ut materiale på stedet, som hun kunne delt ut til lokalbefolkningen for å få respons.

Kritiske til definisjonen

En kunstner og en designer, som også har besøkt Nuuk, stiller seg kritisk til begrepet «layers», og mener Lien er på villspor. Dette kom frem under en konversasjon på Kongerlussaque.

Go by Nuuk
Water Taxi!

Stedets (manglende) poesi: Avviser at Nuuk er et poetisk sted

Se bildeserie og døm selv.

Knib
dig

selv

fuck

dig
selv!

Fear and loathing
place spat out, ^{being} saying
These sounds can ^{be} said

we will be a party
wind roams, groans, I care
the words behind - touch

too much, so we spare
it said, I am not words
of your language or voice,

The bed, window
wall, smell - tell me

how much do I know -
I know ^{from} ^{from}

He said, I am not words
of your language or voice,

The bed, window
wall, smell - tell me

how much do I know -
I know

Knib

dig

SELV!

ck

ug

SELV!

I came home,
and he said:
You're not done yet.
But I am.

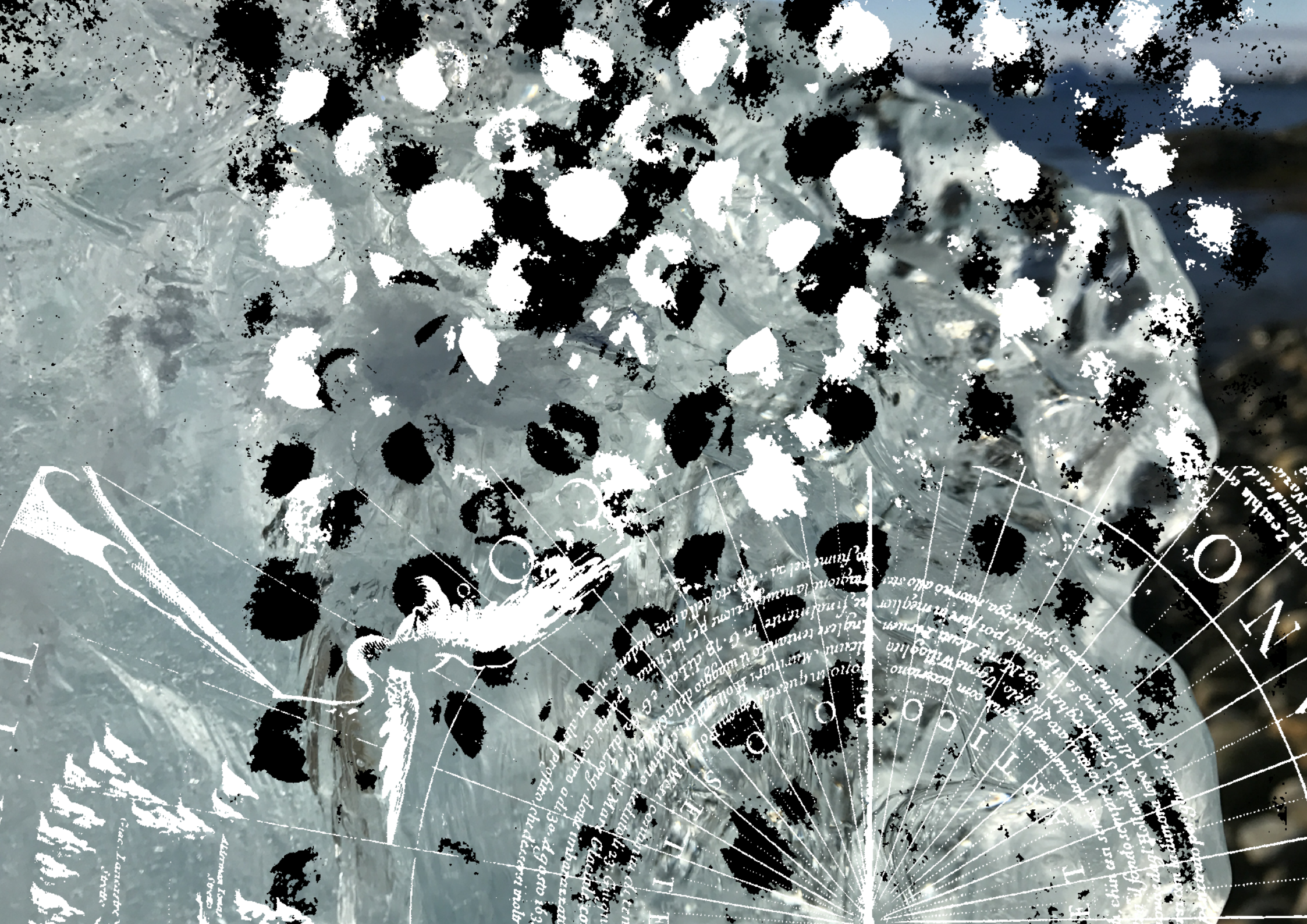
I am.

Fear and loathing
place spat out, ^{being} saying
These sounds can ^{be} said
we will be a party
wind roams, groans, I care
the words behind - touch
too much, so we spare
it said, I am not words
of your language or voice,

The bed, window
wall, smell - tell me
how much do I know -
I know

He said, I am not words
of your language or voice,
The full room
light afflicting, even
is illuminated

trans-
Flames
motion
R is ready
I'm sure I said
no way - no more
a day

Unfolding unfolding un-
folding unfolding layers
layers layers layers
layers layers layers layers
layers layers layers layers
fold fold fold elements
elements elements ele-
ments layers fragments
fragments fragments frag-
ments

fragments?

Alt kjennes så rett i desse omgjevnadene.
Det er ikkje eit vendepunkt, berre ein
reduksjon i fart. Når eg kjem heim att frå
Grønland, er eg blitt ein annan, slik eg
alltid blir, etter reiser med CCFT

Gradsvis møter den
nye den gamle, og på
eit punkt kjem den
gamle til å ta over, slik
den gamle alltid gjorde,
og eg blir igjen lik meg
sjølv.

Feel free to write here.

TUPILAC

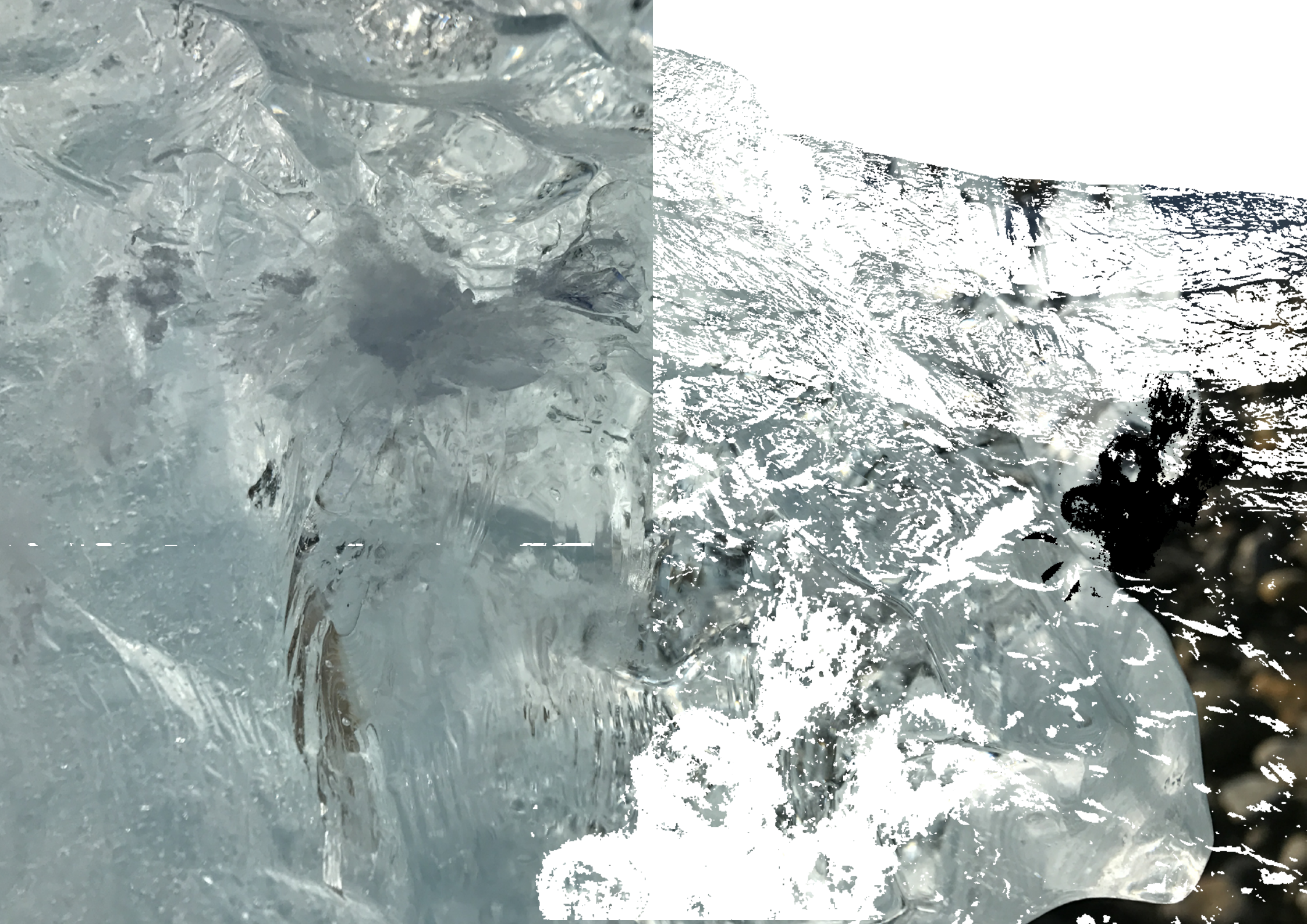
It was the Tupilac that took over my house and made the light fade.
I had already met him in a dream, and when I arrived Greenland,
it was too late.

FUCK OFF

Eg treng å vera på stader som er større enn eg er, men ikkje i byar. I byar vert eg for synleg, det er i urkantane eg kan forsvinna.

la Groenlandia da terra e posseduta da...

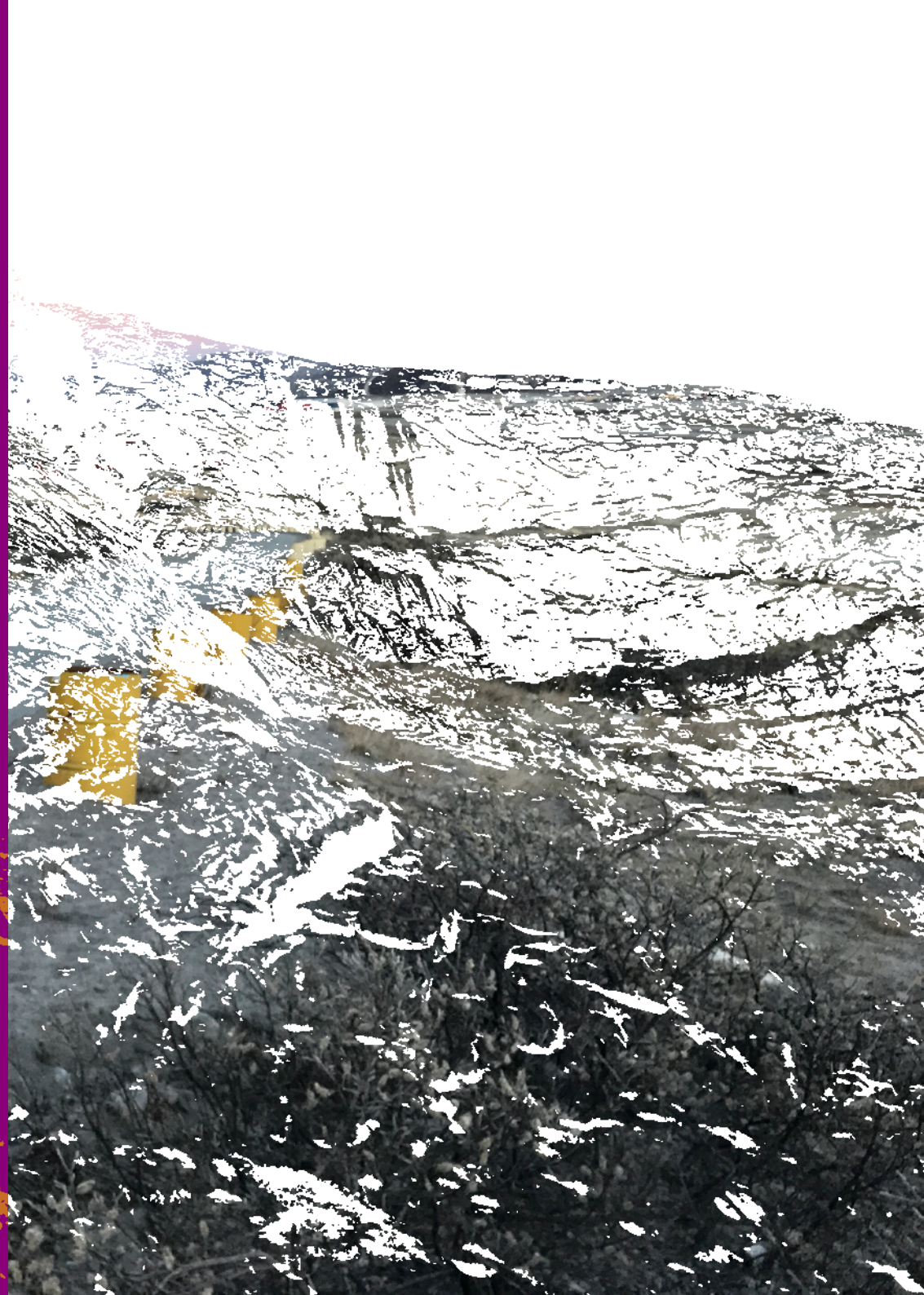

Part V:

Fragments, Kangerlussuaque.

I needed Greenland
to calm me down,
the horizon, the
cold degrees, the
wind, the shifting
colours, the drifting
icebergs.

I wanted the place to completely deconstruction me,
to transform me into dust, or an invisible ghost,
I walked the roads, and felt I already had arrived
my final destination.

«The intense frost,
the cloudless sky,
the white wold, the
setting sun and the
rising moon, as we
gazed on them
from the slope of
Morrone, melted
into prismatic
radiation of blue,

helio, mauve, and
rose. The full
moon floated up
into green light;

and as the rose and violet hues spread over snow and sky, the colour seemed to live its own life, to have body and resilience, as though we were not looking at it, but were inside its substance».¹

Nan Sheperd

1) Sheperd, Nan (2014, p. 29-30, 1977). The living mountain, The Canons, Great Britain

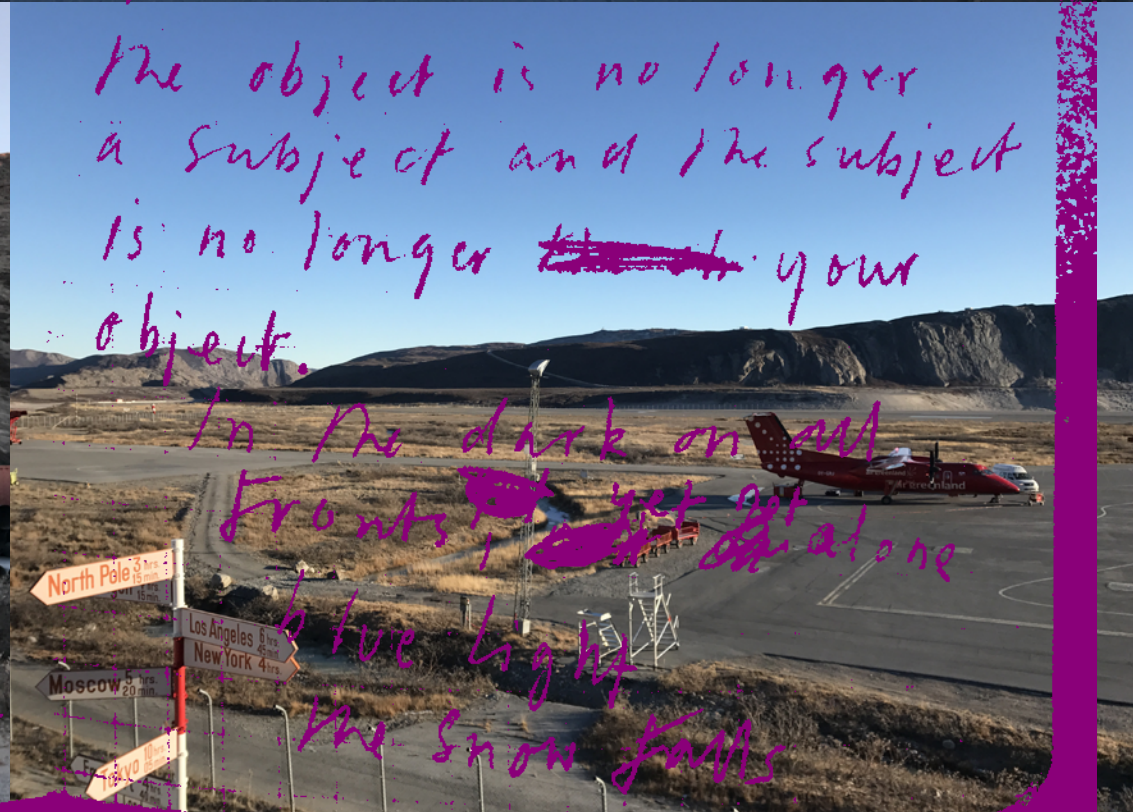
and down the hill,
the stars, down the hill,
lightning, it's for you,
"she said"
he said → I'm in the dark

what am I supposed to
know.

Out at the back they
sat together, in a
moment, "lying, dying
lips" came the voice of
the dogs, "you are not
just anywhere", Zdes—

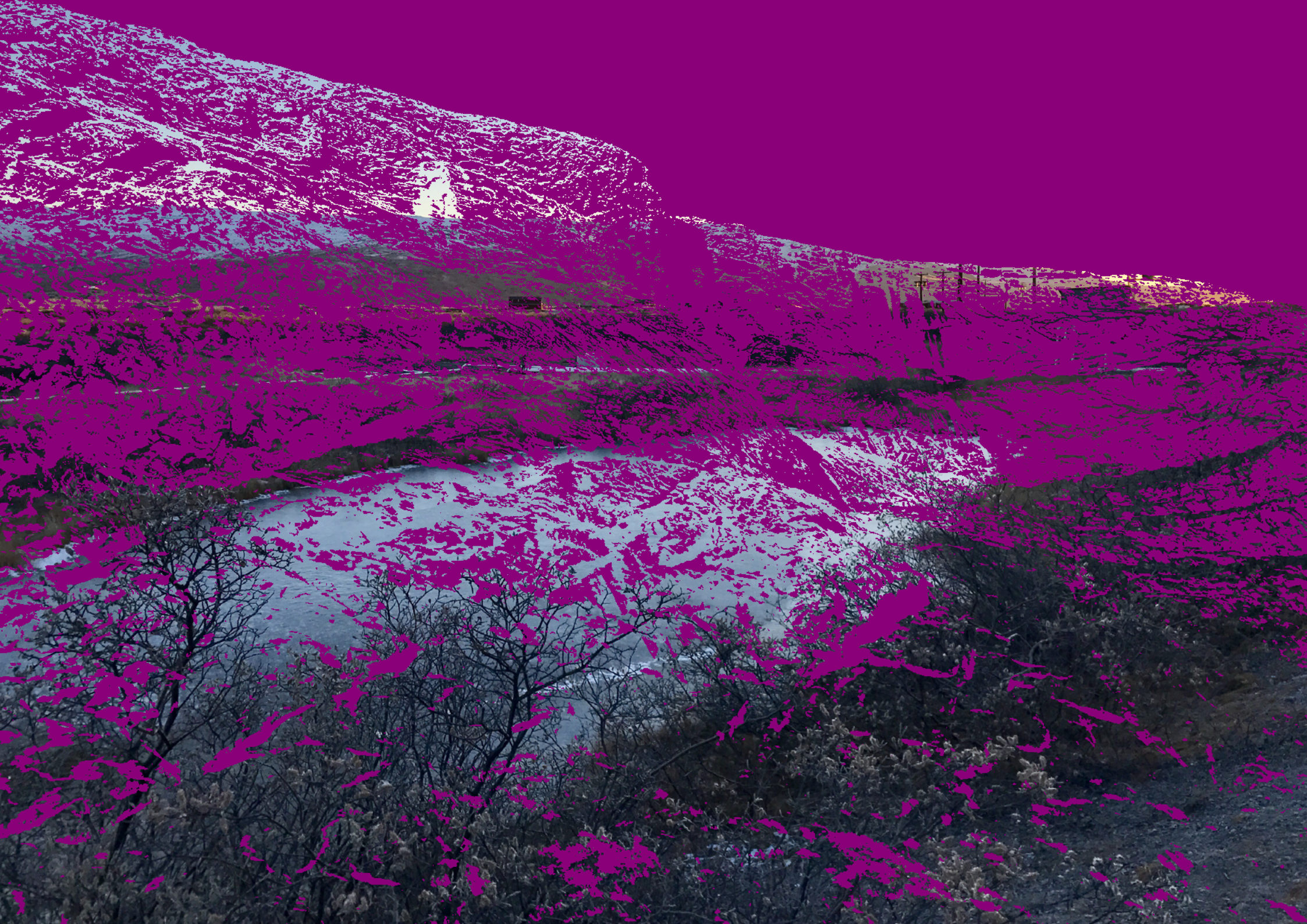
they say "I'm in the dark"
here, right, right, right
for the stars, down the hill,
words" → "I'm in the dark"
"what is it, what is it?"
dogs came together →
these words are true

The object is no longer
a subject and the subject
is no longer ~~that~~ your
object.

In the dark on and
fronts, ~~get~~ get alone
blue light
the snow falls

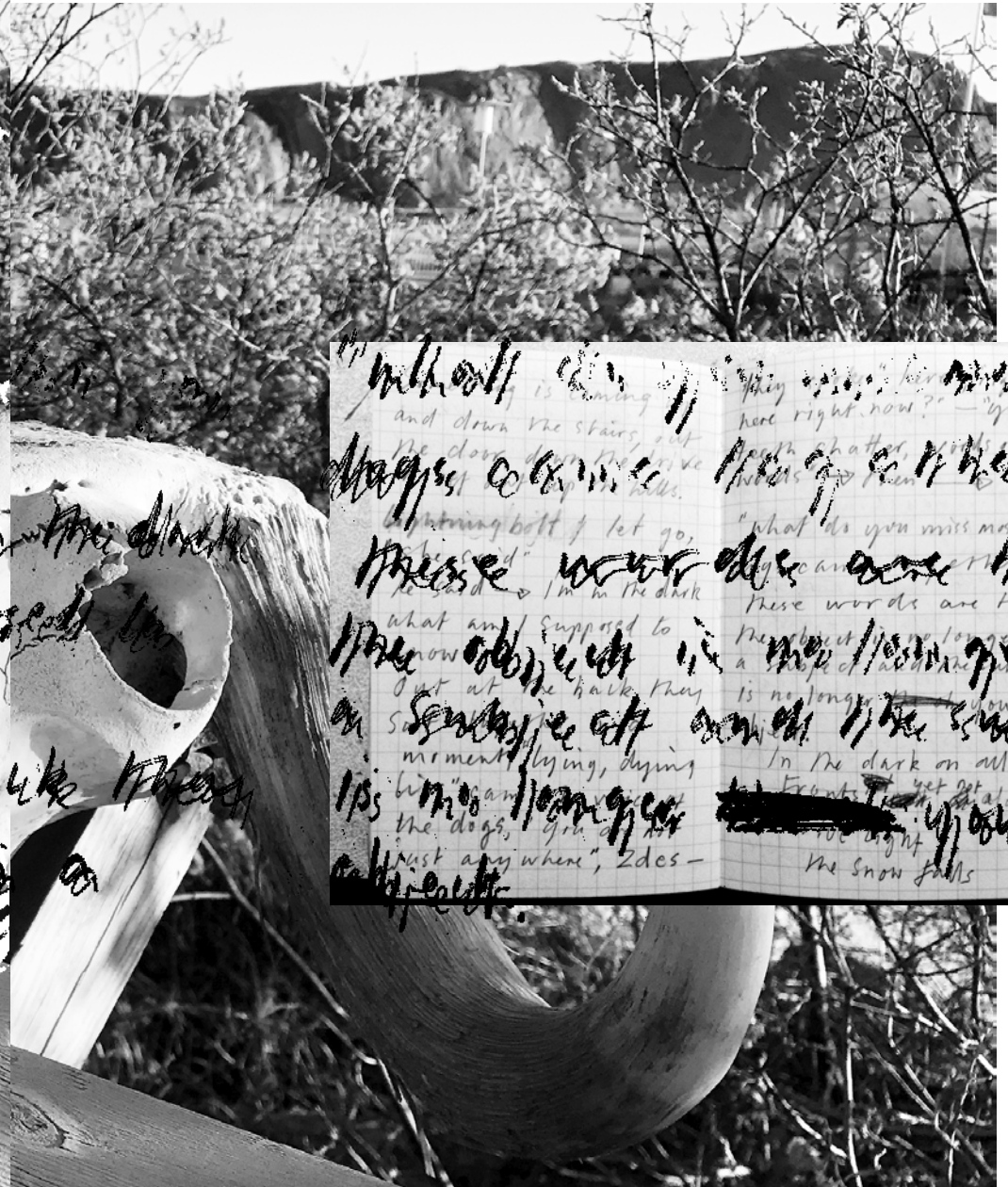
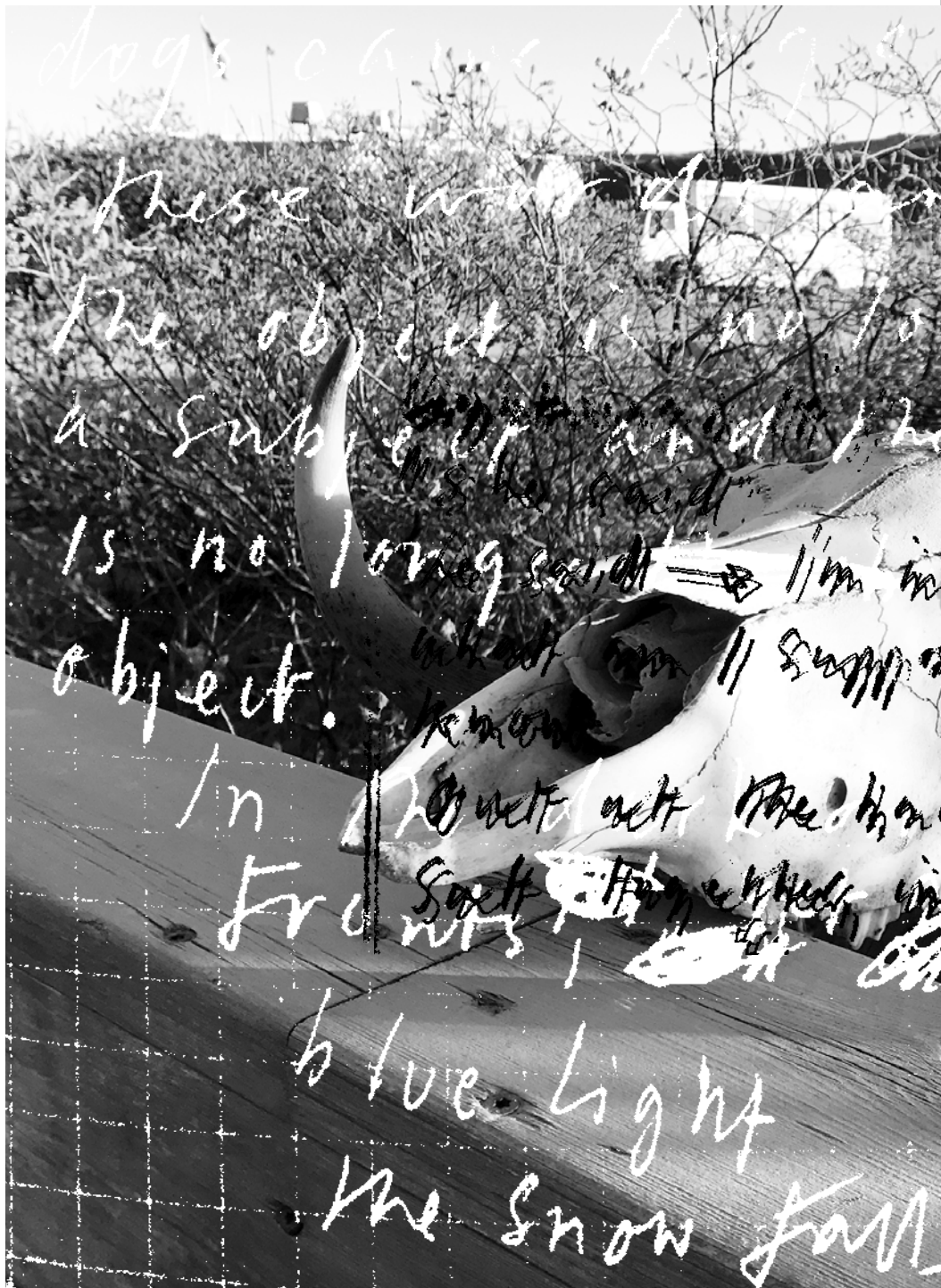

And this researcher
calls me, she asks
for my contribution
making a system to
value the unvaluable
parts of the nature,
to give the nature
itself a voice in the
discussions with
power companies,

and it is such a
sympathic project,
and I feel so much ~~resistance~~ ^{her} ⁱⁿ ^{my} ^{life} ^{as} ^{an} ^{object} ^{of} ^{her} ^{research} ^{and} ^{you}
resistance, I'm not
part of that religion,
and I tell her about
Nuuk, and ask her:

Is Nuuk a poetic place, and if, what's the value of the
poetry? And what if Nuuk changed my life, what
category does that change belong to, and how much
is that change worth?

You leave me, but I can't turn and follow you, I need to see what's on the other side, and a car stops, and I remember when I was young, running, alone, and a car stopped behind me, and I get the same feeling now, being vulnerable and irrational,

and on my way back home I pass these left houses, or I'm not sure if they are left or not, and I think: **I am afraid of dogs**, and I can't understand where all

the dogs are, this is a dog-place, but there is no barking, only the dead animals, and these skulls and horns don't scare me, but make me feel comfortable, like I am at home.

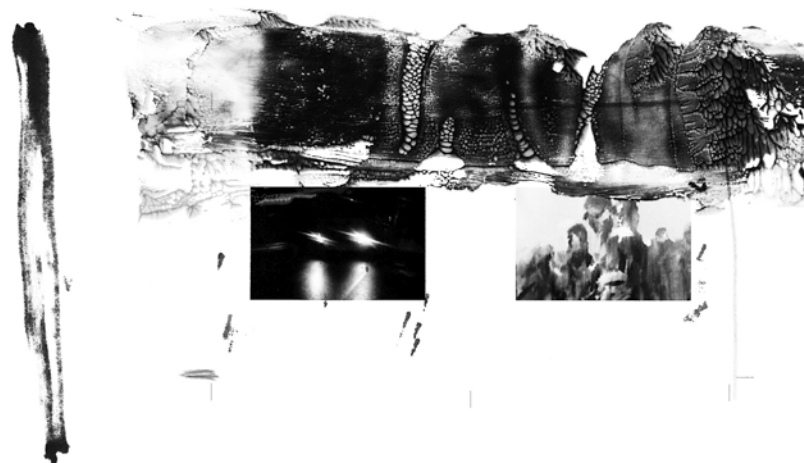
Part VI:

Objects, Telavåg.

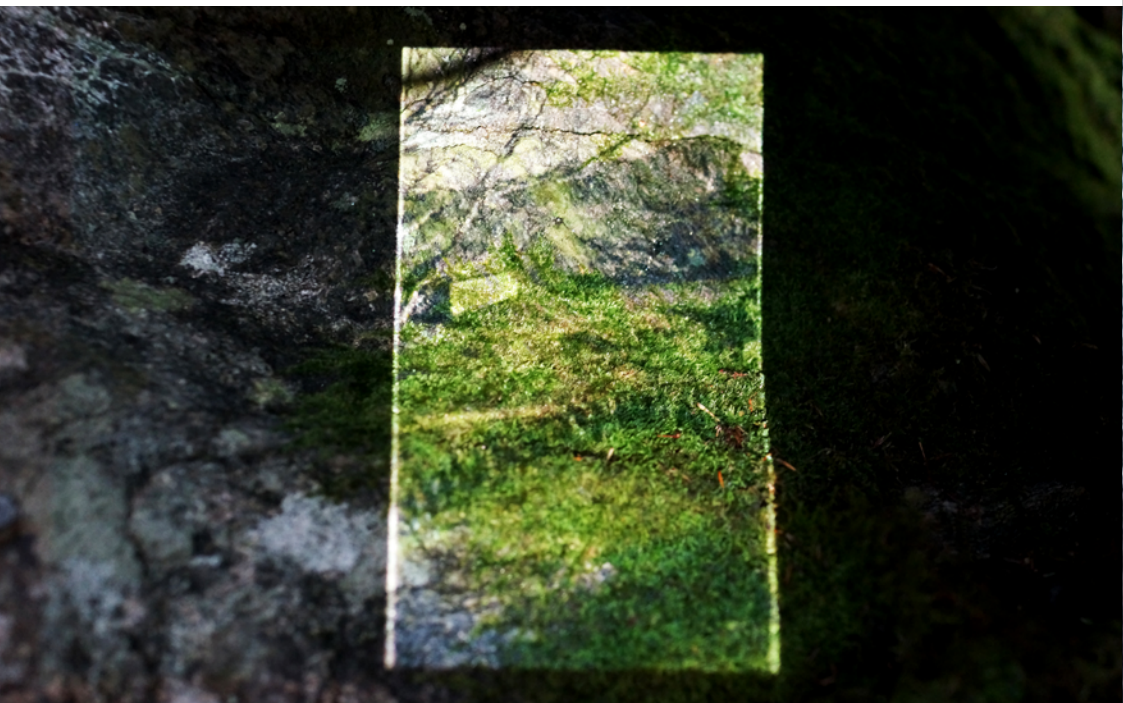

26th of April 1942

«Shooting drama in Telavåg. Shots are exchanged between Gestapo officers and two Norwegian agents, two Gestapo officers and one Norwegian agent are killed. 30th April 1942: All men in Telavåg aged 16 to 60 are arrested. 1st May 1942: The remaining population is arrested. May 1942: Telavåg is razed».¹

1) <http://nordsjofartsmuseum.museumvest.no/english/our-exhibitions/#The-Telavag-exhibition>, January 18, 2019

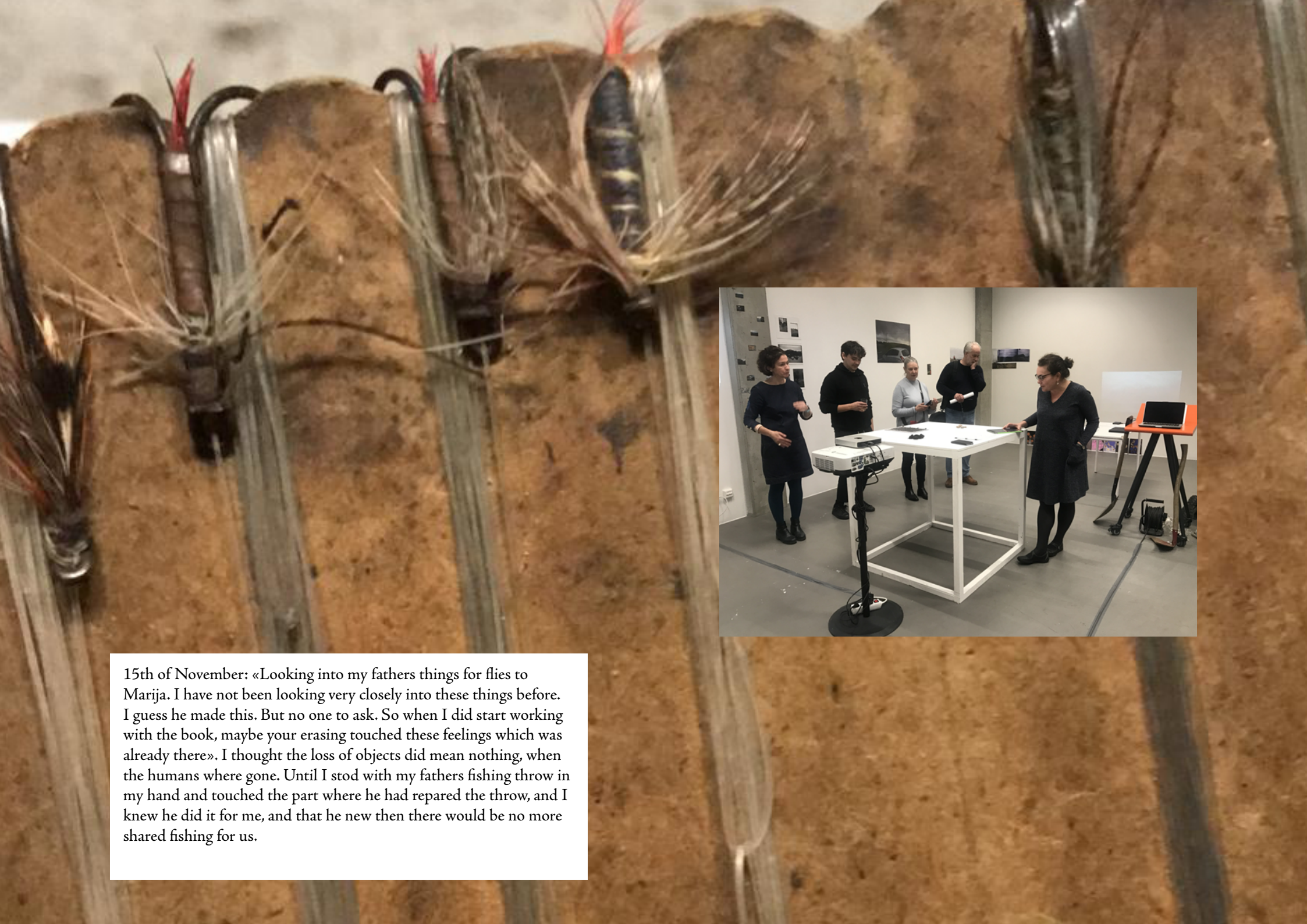

If you are not to tired?

15th of November: «Looking into my fathers things for flies to Marija. I have not been looking very closely into these things before. I guess he made this. But no one to ask. So when I did start working with the book, maybe your erasing touched these feelings which was already there». I thought the loss of objects did mean nothing, when the humans where gone. Until I stod with my fathers fishing throw in my hand and touched the part where he had repared the throw, and I knew he did it for me, and that he new then there would be no more shared fishing for us.

17th of November: «What if someone had a bad marriage and felt problems where solved when her husband was taken away?

What if life became better for someone?

What if someone wished a child, but her husband could not give her that, and now she got a new chance?

What if someone did find joy after short time, and felt guilt for being happy?

What if someone was not liked by other, and people joked about that he was at least not a loss?

Not cold.

But I don't like

And I say for the third time 'yes' buy the half of a dead sheep. Total rejection.

What was the point? All together? One sentence? Time? A person?

It's crazy

And what if the place changed what category does that change belong to, and what is that change worth?

You think it's different, I don't know.

I slept 9hrs solid.
Quiet night.
Electricity emotional energy.
I know that day.
And felt a bit lost.

It's a gesture towards the impossibility of it all.
I showed up and passed, like I always do.
I walked over the world.
Wherever I want to go.
I don't know about how fast you walk.
...and I broke my leg.
I needed a more direct way to feel what I felt.

Lots.

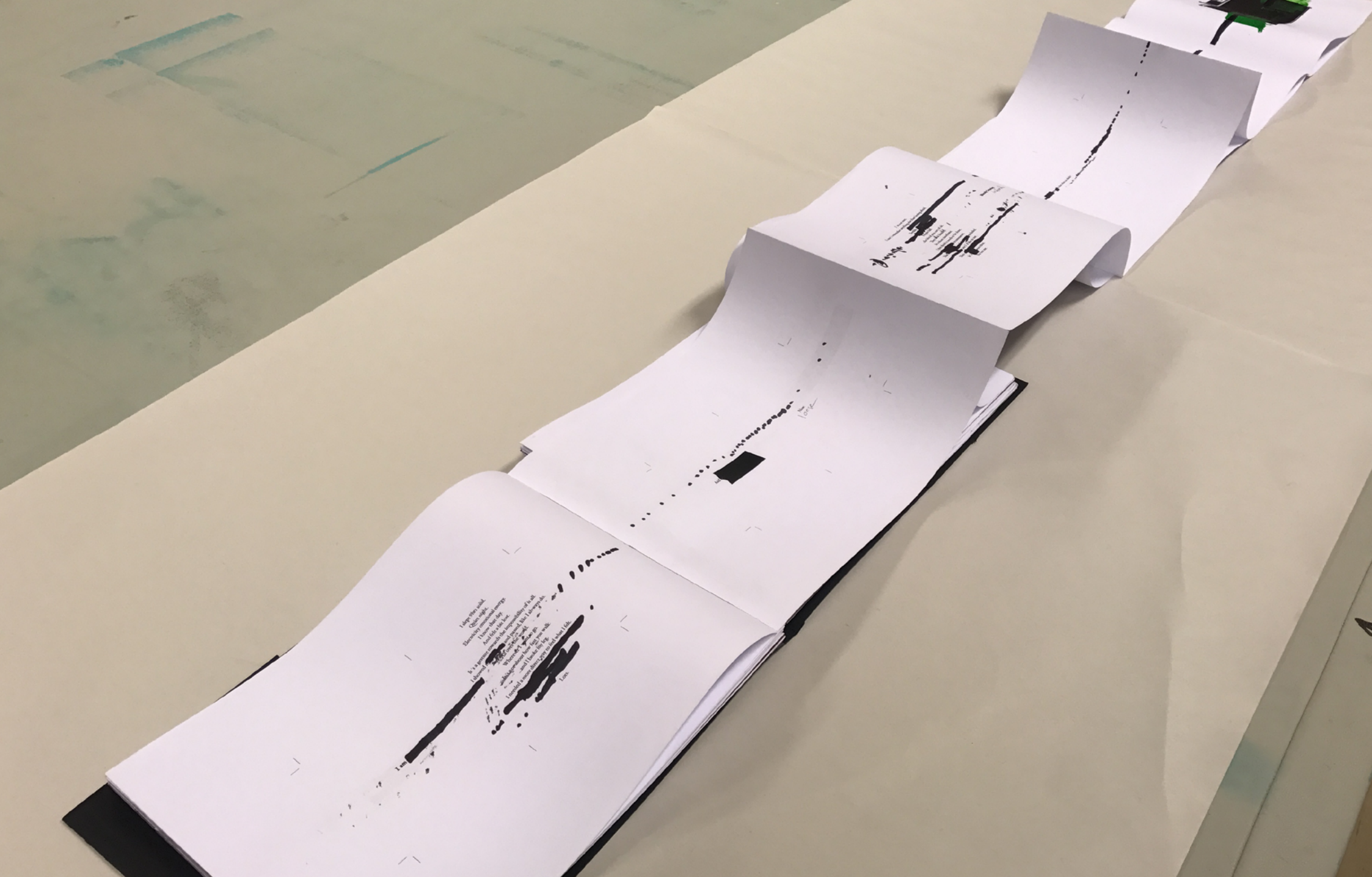
What if someone had bisarr homour and said they didn't normally eat dogs food?

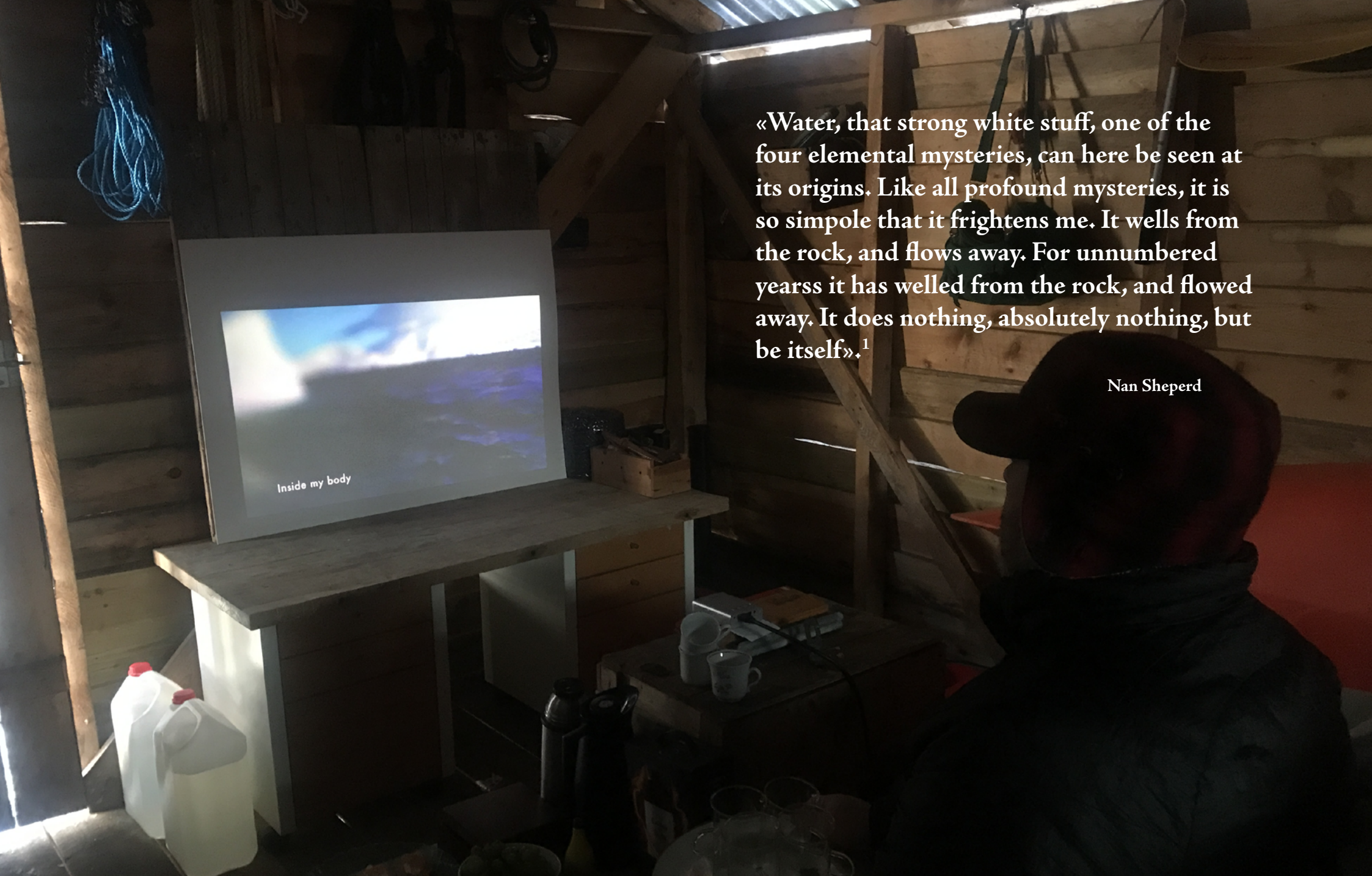
What I mean is that the part of the book that was rejected because it maybe did reduce the value or didn't fit in, could have added another voice wich made people think a bit different or wonder. So I mean it would have increased the value of the exhibition as a whole. Because it didn't fit in.

Part VII:

Nothing was up,
48 hours in
Vaksdal.

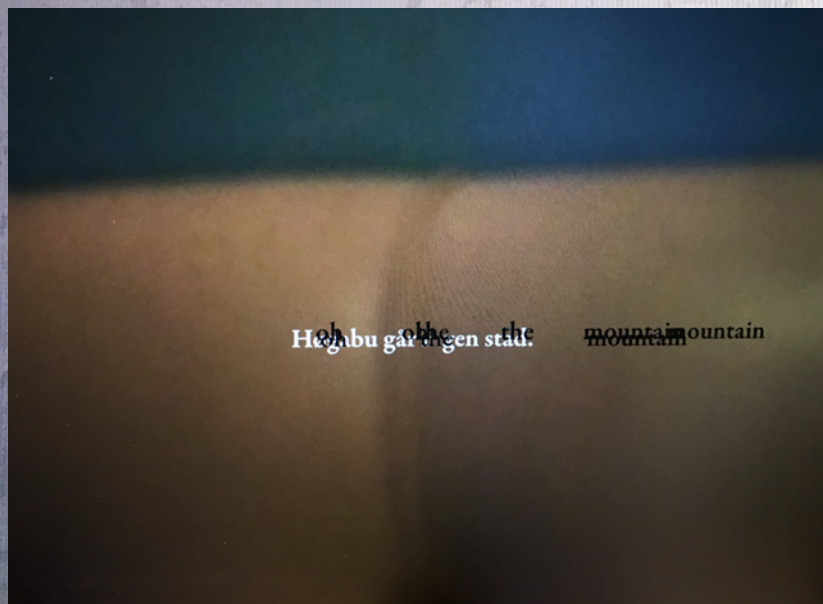

«Water, that strong white stuff, one of the four elemental mysteries, can here be seen at its origins. Like all profound mysteries, it is so simple that it frightens me. It wells from the rock, and flows away. For unnumbered yearss it has welled from the rock, and flowed away. It does nothing, absolutely nothing, but be itself».¹

Nan Sheperd

1) Sheperd, Nan (2014, p. 23, 1977). The living mountain, The Canons, Great Britain

Nomadic Dialogues

Finding fragments

Part II

